

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121201042
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121201042.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu T., proti žalovaným 1/ G., 2/ C., o neúplnom podaní žalobcu, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. apríla 2021, č. k. 12C/2/2021-55 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie podanie žalobcu doručené tamojšiemu súdu dňa 10.02.2021 vedené pod sp. zn. 12C/2/2021 odmietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že mu bolo dňa 10.02.2021 doručené podanie žalobcu označené ako „Určenie vlastníckych práv“, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť podaním vo veci samej, konkrétne žalobou. Žalobca v predmetnej žalobe uviedol, že chce poukázať na nedostatky pri procesoch vydržania nehnuteľnosti, ale aj pri postupoch správneho orgánu vo veci konania o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahoch k nim v kat. území E. E.. Zo samotného podania žalobcu však nijakým spôsobom nevyplývalo, čoho a voči komu konkrétne sa domáha. Nakoľko podanie žalobcu neobsahovalo obligatórne náležitosti žaloby predpísané ustanoveniami § 132 ods. 1 - 3 a § 133 ods. 1 CSP súd prvej inštancie ho uznesením zo dňa 22.02.2021, č. k. 12C/2/2021-4 vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia doplnil svoje podanie a zároveň ho poučil o tom, že pokiaľ tieto vady neodstráni a pre nedostatky podania nebude možné v konaní pokračovať a jeho podanie bude podľa § 129 ods. 3 CSP odmietnuté. Dňa 16.03.2021 doručil súdu prvej inštancie žalobca podanie, ktorým na základe výzvy súdu doplnil svoje podanie zo dňa 11.02.2021 a to tak, že riadne označil žalobcu a na strane žalovaných označil v prvej časti G. a v 2. časti svojho podania označil ako žalovaného C.. Žalobca zároveň k svojmu podaniu pripojil aj prílohy, na ktoré odkazuje v doplnení podania. V závere uviedol, že keďže uvedeným konaním mu bola spôsobená nemalá škoda pri výkone verejnej moci, ako aj nesprávnym úradným postupom, považuje sa žalobca za osobu, ktorá je od poplatkovej povinnosti oslobodená, a to bez ohľadu na to, o aké konanie ide. Zároveň žiadal príslušný súd, aby rozhodol v súlade s právoplatnými osvedčeniami o dedičstve, ktoré sú priložené v prílohe.

2. Súd prvej inštancie v zmysle ustanovení § 239 ods. 3, ods. 4, § 262 ods. 1 a čl. 4 ods. 2 CSP konštatoval, že žalobca neodstránil vady svojho podania tak, ako bol na to vyzvaný, nakoľko z jeho podania nijakým spôsobom nevyplýva, čoho konkrétne sa domáha. Žalobca v závere svojho podania skonštatoval, že žiada príslušný súd, aby rozhodol v súlade s právoplatnými osvedčeniami o dedičstve, ktoré sú priložené v prílohe. Takto formulovaný žalobný návrh považoval súd prvej inštancie za neurčitý, nevyplýva z neho čoho a voči komu sa žalobca domáha, a rovnako tak uvedené nevyplýva ani z obsahu podania žalobcu. Keďže bez doplnenia týchto náležitostí nemôže súd vo veci konať, o čom bol žalobca riadne poučený aj v uznesení o odstránení väd podania, a s

poukazom na skutočnosť, že vady podania neboli žalobcom riadne odstránené ani po výzve súdu, súd prvej inštancie rozhodol o odmietnutí jeho podania, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu žalobou a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaní nemajú nárok na náhradu trov konania.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol zrušenie uznesenia. Uviedol, že podaním zo dňa 16.03.2021 doplnil na základe výzvy podanie zo dňa 11.02.2021 tak, ako súd prvej inštancie požadoval, riadne označil žalobcu aj žalovaných a doplnil žalobný návrh s pripojením listinných dôkazov. Uviedol, že sa domáha určenia vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu na nehnuteľnosti uvedenej na LV č. XXXX, p.č. XXXX, katastrálne územie E. E. pod poradovým číslom X v podiele 1 z podielu 30/50 (pričom výsledný podiel v 1/3 nadobudnú ako dedičia zo zákona po nebohej Q. M., rod M., ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX, M. K., rod. M., T. O. M. a N. M., rod. M.). Žalobca žiadal o určenie vlastníckych vzťahov v zmysle právoplatných dedičských rozhodnutí D XXX/XX, D XXXX/XX a v zmysle osvedčenia o dedičstve D/XXX/XXXX a D/XXXX/XXXX zo dňa 16.11.2006, ktorými príslušný súd potvrdil právoplatnosť uvedených dedičských rozhodnutí a tiež záväznosť pre účastníkov a pre všetky orgány, ktoré však neboli do KN správne zaznamenané. Žalobca sa domáhal uvedenia vlastníckych vzťahov do správneho právneho stavu. Ďalej uviedol, že dedičské konanie D XXX/XX prebehlo až po ukončení procese ROEP, ktorý sa realizoval na základe nesprávneho určeného operátu, a to podľa pozemnostných hárkov z rokov 1937-1942, na ktorých sa pre vojnový stav, ale nie len z toho dôvodu, zmeny nevykonávali, pričom sa jednotlivé dedičské konania zapisovali podľa pozemnoknižných vložiek. Z toho dôvodu neboli zohľadnené všetky dovtedy právoplatne ukončené dedičské konania v uvedenom poradí: dedičské konanie po B. M. a Q. rod. J. - výpis z pozostalostnej zápisnice č. XXX/XX a uznesenie Okresného súdu Trenčín č. D XXX/XX nadobudol syn U. M., následne uznesenie č. D XXX/XX po zomrelom U. M., podľa ktorého celé dedičstvo prebrala Q. M. mladšia, dcéra po zomrelej Q. M., rod M., nadobudli ako dedičia zo zákona M. K., rod. M., T. O. M. a N. M., rod. M.. V uvedenom procese taktiež nebol akceptovaný závet poručiťľa B. M. (M., M.), zomr. XX.XX.XXXX, spísaný verejným notárom Dr. M. A. dňa 06.08.1947 datovaný súdom 16.01.1948.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, proti rozhodnutiu, proti ktorému je v tejto časti opravný prostriedok prípustný (§ 357 písm. b/ CSP), že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

5. Odvolací súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario).

6. Súd prvej inštancie podanie žalobcu, ktoré by svojim obsahom mohlo byť žalobou, odmietol z dôvodu, že považoval za splnené zákonné podmienky na postup podľa § 129 ods. 3 CSP, keďže pre nedostatky podania, ktoré napriek výzve a poučeniu žalobca neodstránil, nebolo možné vec meritorne prejednať.

7. Žalobca namietal správnosť vyššie uvedeného záveru.

8. Odvolací súd námietky žalobcu vyhodnotil ako neopodstatnené, bez opory v zistených skutočnostiach a v následnom právnom posúdení veci. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v čase jeho rozhodovania zistené skutočnosti správne vyhodnotil a z nich vyvodil správny právny záver o dôvodnosti postupu podľa § 129 ods. 3 CSP pre nesplnenie procesných podmienok, za ktorých môže vo veci ďalej konať a meritorne rozhodnúť, a to pre vady podania, ktoré by svojim obsahom mohlo byť žalobou, ktoré žalobca napriek výzve a poučeniu neodstránil. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami danými CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP) a v podrobnostiach na tieto poukazuje, aby v plnom rozsahu neopakoval všetky známe fakty a správne závery posudzovanej veci.

9. Nad rámec toho k odvolaniu žalobcu uvádza:

10. Civilné sporové konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína výlučne na základe žaloby, ktorá musí obsahovať všeobecné náležitosti v súlade s ustanovením § 127 ods.1 CSP (a/ ktorému súdu je určené, b/ kto ho robí, c/ ktorej veci sa týka, d/ čo sa ním sleduje, e/ podpis) a § 132 ods.1 CSP

(okrem všeobecných náležitostí podania musí byť uvedené označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh - petit, t.j. ako žiada žalobca rozhodnúť). Iba formálne spôsobilá žaloba je základným predpokladom vecného prejednaní veci. Údaj o tom, čoho sa žalobca domáha (tzv. petit) musí byť presný, určitý a zrozumiteľný. Súd totiž musí presne vedieť, o čom má konať a rozhodnúť, pretože nesmie stranám prisúdiť viac, než to, čoho sa domáhajú, ani im priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, ako sú navrhované. Presný, určitý a zrozumiteľný petit žaloby nie je iba vyjadrením formálnych náležitostí žaloby, ale je aj nevyhnutným predpokladom toho, aby súdne rozhodnutie bolo (z materiálneho hľadiska) vykonateľné a aby nastali právne účinky, ktoré žalobca podaním žaloby sledoval. Uvedené náležitosti sú stanovené obligatórne a ak v podaní vo veci samej (žalobe) absentujú celkom, či sú nezrozumiteľné, súd je povinný postarať sa o odstránenie týchto nedostatkov, a to postupom podľa § 129 ods.1, 2 CSP, t.j. uznesením vyzvať toho, kto podanie urobil, aby ho doplnil alebo opravil v lehote ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní, v ktorom tiež uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba opraviť alebo doplniť a poučí ho o možnosti podanie v prípade nečinnosti odmietnuť (§ 129 ods. 3 CSP).

11. Nemožno spochybníť, že výklad a aplikácia ust. § 129 CSP musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo strán sporu na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Jeho interpretáciou a používaním nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu, keď súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov, čo je v procesnom kódexe zabezpečené prostredníctvom toho, že odmietnuť podanie podľa § 129 ods. 3 CSP možno len vtedy, ak v konaní nemožno pre nedostatky podania pokračovať, čo znamená možnosť súdu konať a rozhodovať bez zásadnejších prekážok, ktorými sú neodstrániteľné, alebo len ťažko odstrániteľné nedostatky žaloby. Pri rozhodovaní podľa uvedeného procesného ustanovenia súd môže posudzovať len splnenie formálnych náležitostí podania (žaloby) uvedených v ust. § 127 CSP, v ust. § 132 a nasl. CSP (nemôže posudzovať nedôvodnosť, neopodstatnenosť žaloby, pretože to je dôvod pre jej zamietnutie).

12. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že dňa 10.02.2021 bolo doručené súdu prvej inštancie podanie žalobcu označené ako "Určenie vlastníckych práv", v ktorom tento poukazoval na nedostatky v procese vydržania nehnuteľnosti nachádzajúcich sa v k.ú. E. E., postup správneho orgánu vo veci konania o obnove predmetných nehnuteľností. Uvádzal, že došlo významným spôsobom k dotknutiu práv pri nakladaní s nehnuteľnosťami jemu aj viacerým občanom a vyjadril, že proces vydržania bol nezákonný a žiadal jeho zrušenie a následné uvedenie do správneho právneho stavu.

13. Keďže v podaní neboli dostatočne individualizované subjekty, proti ktorým má podanie, ktoré by svojím obsahom mohlo byť považované za žalobu, smerovať a tiež nebolo presne individualizované, čoho sa žalobca domáha, pri absencii, resp. zmätočnosti uvedenia rozhodujúcich skutočností a dôkazov, súd prvej inštancie uznesením zo dňa 22.02.2021 pod č.k. 12C/2/2021-4 vyzval žalobcu na odstránenie väd tohto podania, okrem iného tiež na sformulovanie jasného, stručného a zrozumiteľného žalobného návrhu (petitu) tak, aby bolo zrejmé, čoho sa vlastne a prostredníctvom akého typu žaloby mieni žalobca domáhať.

V reakcii na túto výzvu, ktorá bola žalobcovi doručená spolu s poučením, že v prípade jeho nečinnosti s poukazom na zistené vady súd prvej inštancie jeho podanie odmietne (§ 129 CSP), žalobca v podaní došlom na súd prvej inštancie dňa 16.03.2021 síce doplnil individualizáciu žalovaných subjektov, avšak opätovne spôsobom, akým ho súd prvej inštancie poučil, neindividualizoval, teda jasne, určito a zrozumiteľne neformuloval žalobný návrh, ani neprodukoval také skutočnosti, z ktorých by bolo možné jednoznačne určiť, k akému výsledku žalobca smeruje. Opätovne len poukazoval na proces vydržania nehnuteľností poukazujúc na vznik škody pri výkone verejnej moci a žiadal rozhodnúť v súlade s právoplatnými osvedčeniami o dedičstve, avšak bez špecifikovania ako o predmetnom dedičstve rozhodnúť.

14. Následne súd prvej inštancie napadnutým uznesením podanie žalobcu odmietol z dôvodu neurčitosti žalobného návrhu, nemožnosti zistenia, prostredníctvom akej žaloby a k akému nároku (-om) žalobca svojím podaním nezameniteľným spôsobom smeruje.

15. Odvolací súd konštatuje, že podania žalobcu vrátane odvolania sú nespôsobilé na ďalšie konanie a tiež jeho doručenie žalovaným subjektom, keďže nie je zrejmé, k akému nároku a na základe akej skutočnosti sa majú tieto vyjadrovať a nie je zrejmé, aký druh žaloby vlastne žalobca mieni podať. V

samotnom odvolaní žalobca len replikuje tvrdenia a popis skutočností už doložených pred súdom prvej inštancie.

16. Z obsahu spisu teda vyplýva, že žalobca na výzvu súdu nielen v stanovenej lehote, ale ani ku dňu rozhodnutia či už súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, vady podania pokiaľ ide o absenciu, jednoznačnú individualizáciu, formuláciu a s ňou spojenú materiálnu vykonateľnosť ním navrhovaného žalobného petitu neodstránil. Vo svojich následných podaniach (tiež v rámci odvolacieho konania) len replikoval, že žiada určenie vlastníckych vzťahov v zmysle právoplatných dedičských rozhodnutí. Nebolo tak možné bez pochybností zistiť, k akému výsledku jeho podania smerujú.

17. Posúdením vyššie uvedených rozhodujúcich skutočností sa odvolací súd plne identifikuje so záverom súdu prvej inštancie, že podanie žalobcu došlo súdu dňa 10.02.2021, tiež v znení jeho následných tzv. doplňujúcich podaní, vykazuje vady v podobe absencie obligatórnych náležitostí riadneho žalobného návrhu, ktoré bránia jeho riadnemu prejednaniu. Keďže žalobca napriek súdom prvej inštancie dodržanému zákonnému postupu (výzve na odstránenie nedostatkov) v stanovenej lehote ani ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie a rovnako tak ani v odvolacom konaní vady svojho podania neodstránil, nebolo možné sa zaoberať vecnou stránkou žaloby. Preto súd prvej inštancie správne podľa § 129 ods. 3 CSP podanie žalobcu odmietol.

18. V konečnom dôsledku odvolací súd dáva žalobcovi do pozornosti, že žalobca vzhľadom na to, že zjavne nemá jasno v tom, prostredníctvom akého typu žaloby sa chce domáhať ochrany svojich práv, že by bolo vhodné a účelné, aby sa za účelom riadne sformulovanej žaloby, ktorá bude obsahovať jednoznačnú individualizáciu uplatnených nárokov, obrátil a zvolil si na zastupovanie odborne spôsobilú osobu z radov advokátov, alebo v prípade, ak spĺňa stanovené podmienky dané zákonom č. 327/2005 Z.z., požiada Centrum právnej pomoci o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci, teda ustanovenie jeho bezplatného právneho zástupcu. Len takýmto spôsobom mu totiž môže byť poskytnutá kvalifikovaná právna pomoc a predíde tiež vzniku neúčelne a nehospodárne vynaložených trov v spojitosti s opakovanými podaniami, ktoré však vykazujú vady takého rozsahu a významu, ktoré znemožňujú súdu o týchto podaniach ďalej konať.

19. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Žalobca v odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé k zmene, či k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

20. Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách odvolacieho konania v prípade, ak sa rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu, ktorým je podanie odmietnuté. O náhrade trov odvolacieho konania preto rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP s použitím analógie a v odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keď pri formulácii výroku o trovách zohľadnil skutočnosť, že podanie žalobcu, ako ani následné rozhodnutia, či odvolanie neboli žalovanej strane doručené. Keďže však ide o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, bolo potrebné vychádzajúc z ust. § 262 ods. 1 CSP rozhodnúť o trovách odvolacieho konania.

21. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).